

Komandi partur:

Í komandi parti verður aftur komið til Eliesar Sørensen, sum var ein av føroyingunum sigldu við Juvel.

Ervik brøðurnir. Sitandi v.f. Karl, Alv og Rasmus. Standandi Kjell, Sverre, Odd og Per. Allir uttan Sverre fóru til Føroya

Norsk jarðarferð í Havn undir krígunum

Væl kom burturúr hjá Esther í Føroyum. Aftanfyri tey bæði Esther og Jens Sofus standa børnini v.f. Jens, Anna, Sára, Magnus, Ida og Ása

hen og vakte den, som havde mælkesalget. To gutter kom med en spand mælk, og dette var ualmindeligt godt. Vi fik alle sammen lidt mælk, men at babyen fik var det vigtigste. Og det var ganske enestående, for ellers havde vi bare blikmælk ombord.

Vi fik ikke lov til at gå på land med det samme. Vi lå lidt ved kaja, men da måtte vi gå til vicekonsulen, som het Jógvan Segl, og han sagde, at vi kunne ikke komme i land før der havde været en lægeundersøgelse. Han havde med en lærer - Hákun Djurhuus. Han talte efter, hvor mange, som var ombord og spurgte hvem, som havde lyst til at gå på land. Det havde de fleste, men mændene ville gerne arbejde ombord. Hákun Djurhuus havde som arbejde at skaffe os alle logi.

Vi skulle alle kontrolleres, så vi måtte vente til lægen kom ombord. Han tog os ind i sjukelugaren og undersøgte os grundigt – en for en, og det var helst lungerne, han undersøgte, om vi var forkølt eller fejlet noget andet. Han havde så meget at gøre, da der var trangsel ved kajerne af fiskebåter.

Vi måtte vente ombord til næste dag. Og stuerten begyndte at spekulere på, hvad han skule give alt dette folket til middag. Han sagde, at der var risengryn ombord, men det var neden under. So for han nedenunder og fandt en stor pose med risengryn, og vi fik alle risengrød til middag den dag. Dagen efterpå slapp vi i land og ble indkvartert i forskellige heim.

Innivist í Klaksvík

Jeg blev indkvartert hos en lærerinde, Annebetta Olsen. Hun var enke og havde en datter, Ása. Hun var lærerinde og arbejdet mykje og hun var ualmindelig gæstfri og god mod mig. Broren min kom ind lige ved siden af. Det var hos en lærer med mange barn (Hákun Djurhuus).

Hver familie blev indkvartert i hvert sit hus rundt om i Klaksvík. Og folk var ualmindeligt venlige mod os. Det var helt

Tað vóru eisini teir norðmenn sum finga sína seinastu hvíld í Føroyum. Niels Ihlen frá norska konulátinum bilegði 20 gravpláss í Havn. Men brúk gjørdist kortini ikki fyri teimum øllum

enestående. Men da der var gået nogen dage, begyndte de at arbejde for, at skaffe hver familie en lejlighed eller et hus. Nogle fik et hus, men de fleste blev boende hos de familier, som de kom til med det samme, indtil de fik sin egen lejlighed eller hus. Eg var så heldig, at eg fik en lille lejlighed, som eg fekk rigga til, til Wilhelm kom hjem fra Grønland. Der kunne vi bage kake men ikke brød.

Juvel til Grønlands

Så var det, at Juvel skulle tage til Grønland. Men først måtte han slippe af med ammunitionen. Der kom en engelsk destroyer, og Juvel tog ud og afleverede al ammunitionen, som han havde, og som ellers skulle have gått til Andenes. Bagefter fik han tilladelse til at gå til Grønland for at fiske.

Da vi kom op i husa, begyndte de at hjælpe os med at få skipstøj til skipsmændene, som skulle til Grønland. Der var bruk for tjukke strømper. De fik garn, så de selv kunne strikke disse strømper. Vi fik så rigga til, så de kunne få nok af utstyr til turen.

Og lærerinden med de mange barn

(Hjørdis Djurhuus) måtte jeg beundre for hvor gæstfri og kærlig hun var. Hun hjalp mig med at vaske alle klærne. Der var flere gutter, som skulle med båten, og de havde hverken et eller andet. Hun bandt halvstrømper, og eg forsøkte at hjælpe.

Wilhelm var med Juvel på Grønland. De skulle fiske der den sommeren. Eg gikk delvis i fisk, men eg var så dårlig på hænderne, for jeg kom direkte fra skolen i Norge og var ikke vant med sådant hart arbejde. Fru Kragset syede handsker til mig for at hjælpe på problemet. Det, som var det mest imponerende for mig, var den venlighed som blev vist os lige fra starten.

Fóru til Eiðis

Og denne sommeren boede jeg hos denne lærerinde, og hun sendte mig med dotteren sin til Eiðis. Også der var de enestående.

Der havde vi en fin sommer og bodde hos nogen som havde telefonen og posten. Det var to gamle folk, og de havde kun en son, og han arbejdede i banken i Thorshavn. (Maðurin var Anthon í Durhúsi. Kona Anthon var Katrina Malena á Seiðagjógv.

Sonurin var Óli Ellingsgaard, sum seinni hevði postin á Eiði í nógv ár.)

Og der fekk eg sjå hvordan fårene blev »roytta«, som man kaller det på Færoyane, i Norge siger vi at klippe sauene. Ullen ligger helt laust på de færøyske sauene og er myket mjukere end på de norske, men brodden den er lidt hard. Vi fik set meget andet. Eg fik sjå hvordan de skar torv. Og kort fra Ejde er der et stort vatn, hvor vi kunne fiske små sıl. Der var vi til Juvel kom tilbage fra Grønland.

Da Juvel kom fra Grønland, fik bror min ikke komme med igen, da han var så dårlig af sjøsyke. Wilhelm fik plads på bedingen. Der arbejdede han et års tid. Men så rejste han til England.

Eg fekk ofte brev fra honum, for Juvel sejlte jo mellem England og Færoyane med fisk og fragt. Der var en engelskmand, som sejlte med Juvel, og han havde altid brev med fra Wilhelm. Han sendte mig også ofte penge. Men de på Juvel var jo alle indkaldte, som vi siger her, og de arbejdede senere med at flytta soldater mellem øyane her.

Wilhelm blev i England, men han var med det første flyet som kom til Norge efter krigen.

Fekk starv, mann og børn

Jeg fik plads på et kontor her. Det var like ved kajen. De havde forretning, og de havde båter, som sejlte til England. Jeg hjalp til lidt her og lidt der, så godt jeg kunne. Jeg lærte snart af forstå færøsk og det gik godt.

Og der fandt jeg min mand, Jens Sofus Isaksen, eller han fandt mig. Jeg har haft det fantastisk godt her på Færoyene. Jeg glemmer ikke den fine modtagning, som jeg fik, da vi kom hit. Den familien, som jeg var hos på Ejde, de var også helt enestående.

Og her har jeg nu været i 58 år. Hatt det gott og må beundre, hvor godt færingar kan orientere sig blandt nordmænd og blandt alle slags nationer. Færingar er et mildt og et gæstefrit folkeslag. Og det takker jeg alle færingar for.